

Николай Лилиев

Трепват невидими струни...

ТРЕПВАТ невидими струни:
тихата вечер мълви.
Нейният звук ще целуне
сънните полски тревни.

Чуй, вечността ще отрони
своята първа звезда.
Тръпна, душата ще гони
нейната тайна следа.

Скръб за душата! Пленена
в сънните полски тревни,
сред тишината свещена
лунния лик да лови.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7762>]